

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΚΑΙΔΙΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΒ΄.

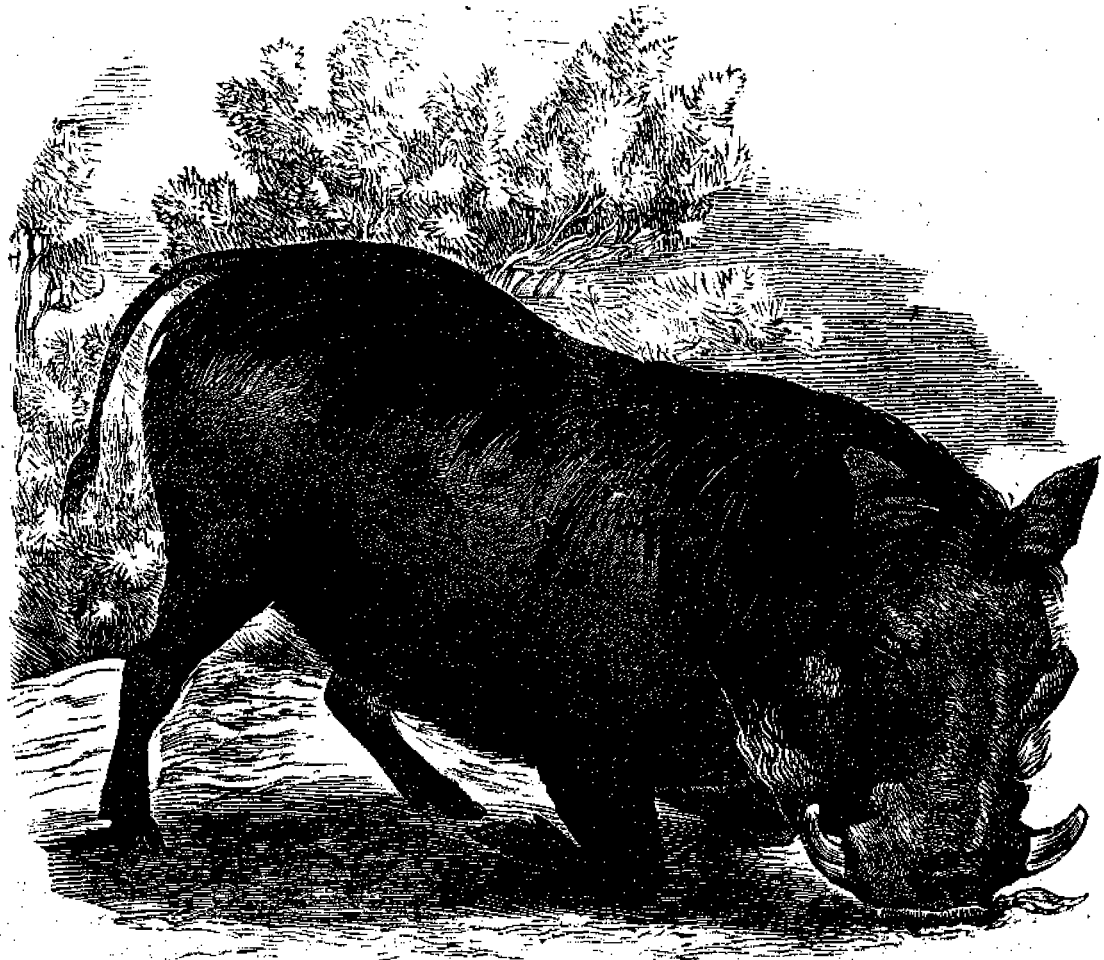
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1879.

ΑΡΙΘ. 141.

Συνδρ. έτησια εν 'Ελλάδι Δραχ. **1**
 » » 'Εξωτερικού » **2**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 'Εν δδφ' Ερμού άριθ. **79.**

Είς ούδένα, έκτος των τακτικών αδελφ
 άνταποκριτών, ελλεται ή ε' Εφημερίς
 των Παιδων άνευ προπληρωμής.

Φακόχοιρος ή Αίθιοπικός.

Φακόχορος ὁ Αἰθιοπίκος.

Τὸ ζῶον τοῦτο, τοῦ ὁποῖου τὴν εἰκόνα παραθέτο-
 μεν ἑνταῦθα, ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν παχυδέρ-
 μων καὶ εἶναι ἐντόπιον τῆς Ἀφρικῆς. Εἶναι δὲ ζῶον
 τρομερὸν ὄχι μόνον εἰς τὴν θέαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν
 δύναμιν, διότι σφάται ἢ ἀντιπαραταχθῆ ἐπιτυχῶς καὶ
 κατ' αὐτοῦ τοῦ λέοντος. Οἱ δύο χαυλιόδοντες αὐτοῦ
 εἶναι σπλον τρομερὸν κατὰ παντὸς ἔχθροῦ, ἡ δὲ δύ-
 ναμις τῶν μυῶν τοῦ λαμποῦ τοῦ εἶναι τοσαύτη, ὥστε
 δύναται νὰ ἐμπήξῃ καὶ νὰ διασχίσῃ διὰ τῶν χαυλιόδόν-
 των τούτων καὶ αὐτὸ τὸ δέρμα τοῦ ἐλέφαντος! ὥστε
 τοῦ λέοντος καὶ τῆς τιγρῆος ἡ δορὰ εἶναι ὡς λεπτὸν
 χαρτίον εἰς τὸ φοβερὸν τοῦτο ζῶον. Τοῦτο, ὡς φαίνε-
 ται, ἐννοεῖ καὶ αὐτὸς ὁ λέων καὶ διὰ τοῦτο ἀπορρο-
 γεῖ τὰς μετ' αὐτοῦ μάχας.

Μέχρι τοῦδε δύο μόνον τῶν ζῴων τούτων ἠδυνήθη-
 σαν νὰ συλλεθῶσι ζῶντα, καὶ ταῦτα ἐστάλησαν εἰς τὸν
 ζωολογικὸν κήπον τῶν Παρισίων· διότι καὶ δυσκολώ-
 τατα συλλαμβάνεται καὶ οὐδεμίαν διάθεσιν δεῖκνυσι
 πρὸς ἐξημέρωσιν τὸ ζῶον τοῦτο.

Ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὰ ἄλλα τοῦ γένους του, τὸ βύχχος
 του εἶναι τόσον ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν, ὥστε δι' αὐτοῦ
 δύναται νὰ ἀνασκάψῃ λάκκον ἰκανοῦ βάθους, τῷ χρη-
 σιμαίνει δὲ πρὸς ἀνεύρεσιν βολβῶν καὶ ριζῶν, δι' ὧν
 συνήθως τρέφεται.

Ἡ κεφαλὴ του εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἀναλογεῖ
 μὲ τὸ τρίτον περίπου τοῦ ὄλου σώματος, φέρει δὲ ται-
 αῦτα σαρκώδη καὶ ὀστεώδη παραρτήματα, ὥστε ἡ ὄψις
 του καθίσταται τῇ ἀληθείᾳ τρομακτικῇ.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ,

(Διήγημα Ἑλβετικόν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ὀρέων τῆς Γιούρας καὶ τῶν
 κατοικῶν αὐτῆς.

(Μετάφρασις ἐλευθέρᾳ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

Τὰ ἀκόλουθον διήγημα πιθανὸν νὰ φανῇ εἰς πολ-
 λούς τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν παραδοξότερον ἢ ὥστε
 νὰ πιστευθῆ· ἀλλ' ὁμως ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ βεβαίως,
 ὅτι ἐγράφη ἐπὶ τῇ βᾶσει πραγματικῶν γεγονότων, καὶ
 διὰ τοῦτο κατὰ τὰ κυριώτατα αὐτοῦ μέρη εἶναι ἀληθές.

Ὅστιςδήποτε καὶ ἂν εἶδε τὰ ὄρη τῆς Γιούρας κατὰ
 τὸν χειμῶνα καὶ τοὺς ὑπερμεγέθαις σωροὺς τῆς χιόνος,
 ἧτις ἐπισκωρεῖται εἰς τὰς φάραγγας καὶ ἐπὶ τῶν πλευ-
 ρῶν αὐτῶν, δὲν δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι οἱ πτω-

χολ κτηνοτρόφοι τῶν μερῶν ἐκείνων εἶναι συχρότατα
 ἐκτεθειμένοι εἰς τρομεροὺς κινδύνους.

Ἡ Γιούρα συνίσταται ἐκ διαφόρων σειρῶν ὀρέων
 παραλλήλων πρὸς ἀλλήλας κειμένων, ἀπ' ὅπου ὁ πο-
 ταμὸς Ῥοδανὸς χύνεται εἰς τὴν λίμνην τῆς Γενεύης
 βορειανατολικῶς διὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας, μέχρι
 τοῦ μέρους ἔνθα ὁ Ἄσαρος χύνεται εἰς τὸν ποταμὸν
 Ῥήνον — διάστημα 30 περίπου μιλίων τὸ μήκος καὶ
 4-5 τὸ πλάτος.

Τὰ μέγιστα τῶν ὀρέων τούτων ὑπάρχουσιν εἰς τὴν
 Ἑλβετίαν, αἱ δ' ὄψηλόταται κορυφαὶ καὶ οἱ κρημνωδέ-
 στατοι βράχοι καὶ κοιλάδες εὐρίσκονται πρὸς τὸ μέ-
 ρος τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων τούτων ἡ χιὼν διαρ-
 κεῖ καθ' ὅλον τὸ ἔτος· χλόη δὲ καὶ ἄνθη καὶ θάμνοι
 καταπρασινοὶ εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἀνοίξιν καὶ τὸ θέ-
 ρος μέχρι τῆς γραμμῆς, ἔνθα κατέρχεται ἡ χιὼν καὶ
 χρησιμεύουν πρὸς νομὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν αἰγῶν,
 τὰς ὁποίας οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων τρέφουσιν πρὸς
 κατασκευὴν τοῦ Ἑλβετικοῦ λεγομένου τυροῦ καὶ
 βουτύρου, ὅτινα εἶναι τόσον ἐπιζήτητα καθ' ὅλον τὸν
 κόσμον.

Μετὰ τοὺς μακροὺς καὶ σκοτεινοὺς μῆνας τοῦ χει-
 μῶνος καὶ τὴν ἐναρτίαν τῆς ἀνοίξεως ἡ χιὼν ἀρχο-
 μένη νὰ διαλύσεται, κατέρχεται ἐν εἶδει βροχῶν εἰς
 τὰς μετὰ τῶν ὀρέων κοιλάδας καὶ μεταβάλλει τὸ
 πρόσωπον τῆς μέχρι τοῦδε νεκρᾶς κατὰ τὸ φαινόμε-
 νον καὶ ἀχάριτος γῆς εἰς λειβάδιον πλήρες ζωῆς καὶ
 ὠραιότητος, κεκαλυμμένον ὑπὸ χλόης καὶ ἀνθῶν.

Τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀναμένει μετὰ πολλῆς ἀνοπο-
 μονησίας ὁ πτωχὸς κτηνοτρόφος, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνοί-
 γων τὰς θύρας τοῦ κτηνοστασίου του, ὁδηγεῖ τὴν ἀγέ-
 λην του πρὸς τὰς πρασινὰς ἐκεῖνας βοσκάς, αἵτινες
 φαίνονται μακρόθεν τόσον ὠραῖαι εἰς τὸ ὄμμα καὶ τό-
 σον ἔλκυστικαὶ εἰς τὰ ἐπὶ τοσοῦτους μῆνας διὰ ἐρηρῶ
 χόρτου τρεφόμενα κτήνη. Εἶναι λίαν εὐχάριστον νὰ
 βλέπῃ τις τὰ σκιρτήματα καὶ ν' ἀκούῃ τοὺς μυκηθμοὺς
 καὶ τὰ βελίσματα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, ἐνφ' ὧν σπεύ-
 δουν πρὸς τὰς ἀγαπητὰς ἐκεῖνας πρασιναδάς! Τὰ ἄλο-
 γα ἐκεῖνα ζῶα φαίνονται καλῶς γνωρίζοντα τί εἶναι
 ἀποτεταμιευμένον δι' αὐτὰ εἰς τὰ ὄψη ἐκεῖνα καὶ διὰ
 τοῦτο τρέχουσι μετὰ σπουδῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀδιαφο-
 ροῦντα διὰ τὸ ἀνωφερές καὶ ἀπόρημον τῆς ἀναβά-
 σεως.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀνόδου πρὸς τὰ ὄρη εἶναι ἡμέρα πα-
 νηγύρεως διὰ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων. Ὁ-
 θεν καὶ χαίρατῶσα τὴν ἔλευσιν αὐτῆς μὲ τὴν ἀστὴν
 χαρὰν, μετ' ἧς τὰ κτήνη των, ἂν καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὀρέων
 διαμονὴ των ἦναι εἰδός τι ἐξορίας καὶ ἀπομονώσεως

ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἔτι τῶν οἰκογενειῶν των.

Εἰς μέρος τι κατάλληλον ἐπὶ τῶν ὁρέων ἑκαστος κτηνοτρόφος ἔχει τὸ κτηνοστάσιόν του, τοῦ ὁποῖου οἱ μὲν τοῖχοι εἶναι κατασκευασμένοι ἐκ λίθων μεγάλων, ἢ δ' ὀροφὴ ἐκ δοκῶν ἐλάτης, πλησίον ἀλλήλων τεθειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τίθενται κατὰ σειρὰν σχίζαι, ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ ἐπ' αὐτῶν λίθοι μεγάλοι, οἷτινες κρατοῦσιν αὐτάς εἰς τὴν θέσιν των ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ οὕτω καθιστῶσι τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κτηνοστασίου ἀδιάβροχον.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν τοιούτων κτηνοστασίων διακρίεται εἰς τρία μέρη. Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ κυρίως κτηνοστάσιον, ἢτοι τὸ μέρος ἐνθα σταλίζουσι τὰ κτήνη κατὰ τὴν νόκτα. Τὸ δευτέρον εἶναι τὸ ἐργαζήριον, ἐνθα κατασκευάζεται ὁ τυρὸς, τὸ βοῦτιρον κλπ. καὶ τὸ τρίτον τὸ μαγειρεῖον, ὅπου χρησιμεύει καὶ ὡς κοιτῶν διὰ τοὺς κτηνοτρόφους, μὴ φέρον ἄλλο ἔπιπλον εἰμὴ δέμα τι ἀχύρου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου κατακλίνεται ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος κτηνοτρόφος καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ διαμονῆς του.

Εἰς τὸ μαγειρεῖον ὑπάρχει εὐρεία τις ἐστία μετὰ καπνοδόχου, καὶ εἰς αὐτὴν κρέματα δι' ἀλύσεως μέγας λέβης, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κατασκευάζεται ὁ τυρὸς.

Ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ τῶν ὁρέων διαμονῆς των διαρκεῖ περίπου 4—5 μῆνας καὶ κατ' αὐτὸν σπανιώτατα βλέπουν ἄλλο πρόσωπον ἐκτὸς τῶν κατὰ τύχην ἐπισκεπτομένων τὰ ὄρη ἐκεῖνα περιγητῶν συνήθως δὲ κατέρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Δένου, ἤτις συμπέτει μετ' τὴν 9ην Ὀκτωβρίου, καὶ εἶναι ὡς ἡ τῆς ἀνόδου των ἡμέρα χαρᾶς, διότι οἱ ἀπόντες πατέρες, σύζυγοι καὶ ἀδελφοὶ ἐπανέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν μετὰ τοῦ προϊόντος τῶν κτηνῶν των εἰς βοῦτυρον καὶ τυρὸν, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν εἰς τὰς γειτονικὰς πόλεις πρὸς πώλησιν ἁμοῦ μετὰ τὰ ἐργόχειρα, τὰ ὁποῖα κατασκευάζουσιν ἐκ ξύλου, ἢ σκαλζοῦσιν ἐπὶ ξύλου κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅταν δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἐργασίαν τινα ἐκτὸς τοῦ οἴκου.

Ὁ χειμῶν προσεῖ χρησιμεύει καὶ ὡς χρόνος διδασκαλίας τῶν παιδιῶν, διότι ἕνεκα τῆς χιόνος δὲν δύνανται νὰ συνέρχωνται εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἀναγκάζονται νὰ μελετῶσι καὶ νὰ διδάσκωνται ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπὸ τῶν γονέων των.

Μετ' ὅλην δὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν πτωχείαν, οἱ ὄρειοι ἐκεῖνοι εἶναι ἀγαθοὶ ἄνθρωποι καὶ σπανίως συμβαίνουν μεταξὺ των ἐγκλήματα. Τὰ ἤθη των εἶναι ἀπλοῖκά καὶ καθαρὰ, ἢ δὲ ζωῆ των ἀγνὴ καὶ ἀνοπότερος πάντες δ' οἱ ἐπισκεφθέντες αὐτοὺς ἐπαινοῦσι τὴν κοσμιότητα καὶ καθαρότητα τῶν οἰκιῶν των καὶ τὴν

φιλοφροσύνην καὶ τὴν εὐσέδειαν, αἶνα ἐπικρατοῦσα παρ' αὐτοῖς. (ἀκολουθεῖ.)

Πτελέα.

Μετὰ τὴν ὀρὴν ἔρχεται ἡ πτελέα κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν χρησιμότητα. Εἶναι δ' ἡ πτελέα, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς προκειμένης εἰκόνας, δένδρον ὑψικόρυφον καὶ ὠραῖον τὴν ὄψιν, ῥίπτει δὲ καὶ βαθεῖαν σκιάν, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἄνθρωποι καὶ ζῶα εὐρίσκουσιν ἀναψυχὴν κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ ἔτους.

Τὸ ξύλον τῆς πτελέας, ὡς καὶ τὸ τῆς ὀρυς, εἶναι ἐν χρήσει πρὸς ναυπηγίαν καὶ κατασκευὴν ἄλλων πραγμάτων, ἀπαιτούμενων σκληρῶν καὶ διαρκῶν ξύλων, μὴ σχιζόμενον, οὐδὲ βηγνυόμενον εὐκόλως.

Ἡ πτελέα εἶναι δένδρον ἀπαντώμενον εἰς ἀπάσας τὰς ἡπείρους τῆς γῆς ἐν Κίνᾳ μάλιστα οἱ Κινεζοὶ διασπράττων καὶ ἄλλων μέσων, ὅταν ἡ πτελέα ἦται νεαρὰ καὶ ὁ κορμὸς καὶ οἱ κλώνοι τῆς τρυφεροῦ καὶ εὐλόγιστοι, μεταποιοῦσιν αὐτὴν εἰς ποικίλα, παράξενα καὶ φαντασιώδη σχήματα.

Εἰς τινὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ὡς λ. χ. τὴν Ἀγγλίαν κλπ. ὑπάρχουσι πτελέαι ὑπερμεγέθεις καὶ πᾶν ἄρχαιαι. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.)

Δ'. Μανέφθας,
(ὁ Φαραὼ τῆς Ἑξόδου)

Ἡ προκειμένη εἰκὼν εὐρέθη εἰς ἓνα τῶν τάφων τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, παριστᾷ δὲ τὸν

Ὁ Μανέφθας οὗτος οὐδὲν ἄλλο μνημεῖον ἀφῆκεν εἰμὴ τὸν τάφον του, ὅστις κατ' ἀρχαίαν ἀνὰ συνήθειαν κατεσκευάζετο ζῶντος. Ἐκ τοῦ ἡγεμόνος ἀλλὰ καὶ τοῦτον δὲν ἐπρόφθασεν, ὡς φαίνεται, νὰ ἀποτελειώσῃ.

Ἡ βασιλεία του ἦτο βραχεία καὶ ταραχώδης, καὶ ἐπ' αὐτῆς συνέβη ἡ Ἑξοδος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξ Αἰ-

Μανέφθας.

οἶον καὶ διάδοχον τοῦ ἰσχυροῦ καὶ σκληροῦ Ῥαμέσσιος; Μανέφθαν. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἦτο ἀδονάτου καὶ φανατικοῦ χαρακτήρος, λίαν ἀφωσιωμένος εἰς τὴν λίαν ἐξηχραιωμένην Αἰγυπτίαν λατρείαν τῶν ἀλόγων ζῶων. Ὑπὸ τὸ ἀσθενὲς δ' αὐτοῦ σκῆπτρον ἡ Αἴγυπτος ἔφθασεν εἰς τελείαν ἀποσύνθεσιν.

γύπτου καὶ ὁ καταποντισμὸς τῆ στρατεύματος αὐτῆ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Ὁ μόνος ἱστορικὸς, ὅστις κίμαιε λόγον περὶ αὐτοῦ, εἶναι ὁ Αἰγύπτιος ἱστορικὸς Μανέθων, εἰς ὃν παραπέμπομεν τὸν θέλοντα νὰ μάθῃ περισσότερα περὶ τοῦ ἀνικάνου καὶ δευδαίμονος τούτου ἡγεμόνος.

Κυρία μεταξὺ τῶν κερσικῶν τῆς Περσωνίας.

Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Κηδεύα μετὰ τῶν Παταγῶνων.

(Ὡς εἰκόνα διαθεῖν.)

Ἡ Παταγονία εἶναι χώρα κειμένη εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, συνορεύουσα πρὸς βορρᾶν μὲ τὴν Ἀργεντινὴν δημοκρατίαν.

Οἱ κάτοικοί της εἶναι ἄνδρες ὑψηλοῦ ἀναστήματος, 6 1/2 ποδῶν, καὶ ῥωμαλέοι τὸ σῶμα. Οἱ ὤμοί των εἶναι πλατεῖς, τὸ δὲ στήθος καλῶς ἀνεπτυγμένον. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου των μεγάλα, ἀλλ' αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες των συγκριτικῶς μικροί, φυσικὰ δὲ εἶναι ῥάθυμοι. Τὸ χρῶμά των εἶναι χαλκόχρουν, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μέλαιναι, χονδραὶ καὶ εὐθείαι. τὸ στόμα μέγα καὶ τὰ χεῖλη παχέα, ἀλλ' οἱ ὀδόντες καλοί.

Χρωματίζουν τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμά των με λευκὸν, κραινοῦν καὶ ἐρυθρὸν. Ἀντὶ δὲ καλύμματος τῆς κεφαλῆς δένουν τὴν κόμην των ὑπεράνω τῶν κροτάφων καὶ οὕτω σχηματίζει κάλυμμα.

Ἡ ἐνδομασία των συνίσταται ἐκ μανδύου δερματί- νου κρεμασμένου ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ φθάνοντος μέχρι τῶν γονάτων ὑποδήματα δὲ κατασκευάζουν ἐκ δερ- ματος ἴππων.

Αἱ γυναῖκες μόνον ἀπὸ τὸ πλέξιμον τῶν τριχῶν διακρίνονται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, πλέκουσαι αὐτὰς εἰς δύο ἀντὶ μιᾶς πλεξούδας.

Φυσικὰ εἶναι μαλακοῦ ἤθους, ἀλλ' ὅταν ἐρεθισθῶ- σι καθίστανται τρομεροί. Αἱ καλύβαι των κατασκευά- ζονται ἐκ στύλων ξυλίνων καὶ σκεπάζονται μὲ δέρματα ἴππων, ζοῦν δὲ ζωὴν νομαδικήν, περιφερόμενοι ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ὡς οἱ παρ' ἡμῖν Γύφτοι.

Τὸ δπλα των συνίστανται ἐκ μακροῦ δόρατος, ἀ- σπίδος καὶ βελῶν, ἅπαντες δὲ εἶναι ἐπιδέξιοι ἵππεῖς. Ἡ θρησκεία των εἶναι εἰδωλολατρικὴ, εἶναι δὲ εἰς ἄκρον δεισιδαιμόνης καὶ τρομάζουσι εἰς τὴν προσέγγι- σιν τοῦ θανάτου.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ κηδεύαν, τὰ δὲ παρα- κολουθοῦντα πρόβατα χρησιμεύουν διὰ θυσίαν πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ παρωργισμένου Πνεύματος.

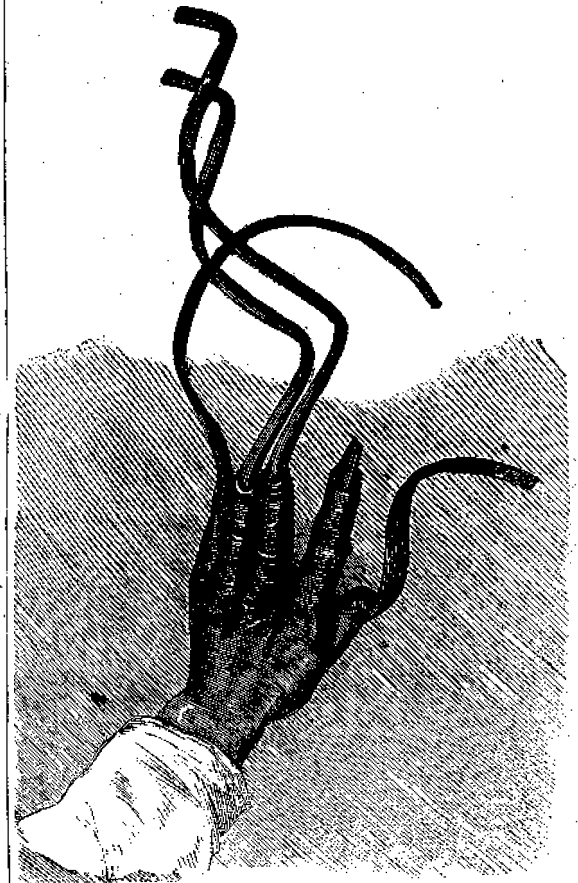
Διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ οἱ Παταγῶνιοι δύνανται νὰ κατασταθῶσι μία τῶν εὐγενεστάτων φυλῶν τοῦ ἀν- θρωπίνου γένους.

Ἀνθρώπινοι ὄνυχες.

Ἐξ ὅλων τῶν ζῶων μόνον τοῦ ἀνθρώπου οἱ ὄνυχες φαίνεται, ὅτι ἐπλάσθησαν οὐχὶ ὡς ὄπλα προσβολῆς, ἢ καὶ ἀμόνης, ἀλλ' ὡς ὑποστήριγμα τῆς ἀφῆς, ἥτις ἐν τοῖς ἄκροις τῶν δακτύλων εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀνε- πτυγμένη, καὶ ἵνα βοηθῶσι τὸν ἀνθρώπον νὰ συλλαμ-

βάνῃ διὰ τῶν δακτύλων μικρὰ καὶ λεπτὰ τινα ἀντι- κείμενα, τὰ ὅποια δυσκόλως δύνανται ἄνευ τῆς συνδρο- μῆς αὐτῶν νὰ ἀναλάβῃ.

Ἄλλ' ὅπως ἄλλα μῆλη τοῦ σώματός του ὁ ἀνθρώ- πος διέστραψε καὶ κατέστησε δύσχρηστα πρὸς τὸν σκο- πὸν αὐτῶν, ὡς λ. χ. τοὺς πόδας, τὸν θώρακα κλπ., οὕτω καὶ τοὺς ὄνυχας χάριν τοῦ ἐπικρατοῦντος συρμοῦ.

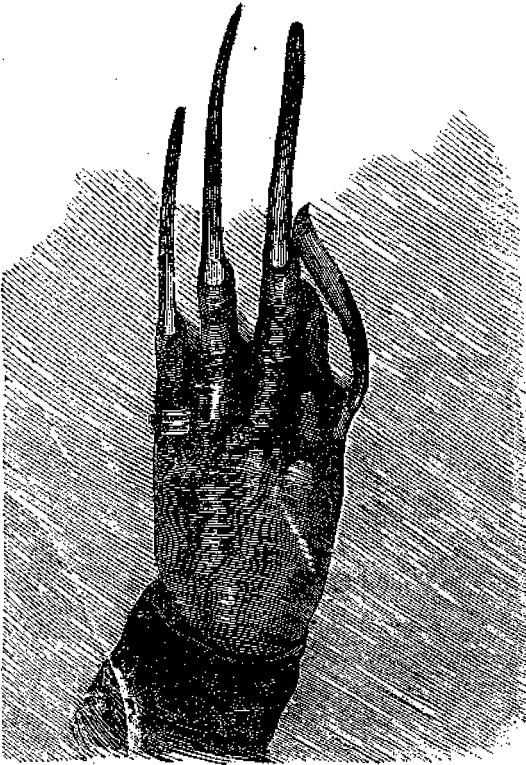

Ὄνυχες τοῦ συρμοῦ.

Αἱ δύο προκειμέναι εἰκόνες παριστῶσι τὸν συρμὸν τῶν ὄνυχων, ὅστις ἐπικρατεῖ εἰς διάφορα μέρη τῆς Κίνας καὶ Ἰδίας ἐν Σιάμ καὶ Ἀννάμ, καὶ ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τῆς εὐγενείας! Κατὰ τὸν συρμὸν τοῦτον ὄσφ μεγαλύτεροι καὶ ποικιλώτεροι κατὰ τὸ σχῆμα εἶναι οἱ ὄνυχες, (φθάνουσι δὲ πολλάκις μέχρι τῶν 15-16 δακτύλων!) τοσοῦτον εὐγενέστερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον θεωρεῖται τὸ πρόσωπον τὸ φέρον αὐτοὺς, ἀδιάφορον, ἂν καθίσταται ἐντελῶς ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν, ἀφοῦ ἡ ἀργία θεωρεῖται παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς ὡς τὸ ἄκρον ἄστον τῆς ἐπιγείου ὑ- πάρξεως τοῦ ἀνθρώπου!

Ὁ συρμὸς οὗτος τῶν μακρῶν ὄνυχων εἰσῆχθη πρό

τως χρόνου και μεταξύ των πεκοιτωμένων λαῶν τῆς Δύσεως, ἰδίως εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ δὲν ἔφθασαν εἰς τὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, ὃν παρατηροῦμεν ἐν Σιᾷμ και ἀλλαχοῦ!

ὄνυχες τοῦ σιμίου.

Καθ' ἡμᾶς ἡ τοιαύτη συνήθεια ἀποκτηνώνει τὸν ἄνθρωπον, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις καθιστᾷ αὐτὸν ἐντελῶς ἀνίκανον πρὸς τὰς ἐργασίας ἐκεῖνας τῶν χειρῶν, αἵτινες ἀναδεικνύουσιν αὐτὸν ὑπέρτερον τῶν ἀλόγων ζώων.

Ὁ ἀλάσθηστος συνήγορος.

ἔκδοσις

Ἰπῆρχεν εἰς τινα κωμόπολιν δικηγόρος τις, ὅστις ἐργαζέτο διὰ τὰς καλλίστας συμβουλὰς του. Χωρὶς δὲ αὐτοῦ, γνωστὸς τῷ δικηγόρῳ, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἀναγκασθῆ εἰς δίκας, τὸν ἐπεσεύρεθη μίαν προΐαν ἀροῦ δὲ ἀντιήλλαξαν τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις, «Λοιπὸν, μακάριμα Γιάννη, εἶπεν ὁ Δ. εἰς τί χρεωστῶ τὴν ἐπισκεψί σου ταύτην;»

«Ἐπιδομῶ, εἶπεν ἐκεῖνος, νὰ μοι δώσης μίαν συμβουλὴν.»

«Εἰς ποῖαν ὑπόθεσιν;»

«Ὡ, εἶπεν ὁ μακάριμα Γιάννης, σεῖς γνωρίζετε, ὅτι

ἐγὼ ποτὲ δὲν ἐπῆγα εἰς τὸ δικαστήριον. οὔτε ἔχω διενέσει με κανένα; Ἄλλ' ἔμωσ ἐπιδομῶ μίαν συμβουλὴν ἀπὸ σᾶς γιὰ καλὸ και γιὰ κακό.»

«Ἄλλὰ, μακάριμα Γιάννη μου, χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν ὑπόθεσιν, πῶς δύναμαι νὰ δώσω συμβουλὴν; Εἶπέ μου τὴν ὑπόθεσιν και εὐχαρίστως σὲ ὀβω τὴν γνώμην μου.»

«Ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, εἶπεν ὁ Μ Γ., σὰς εἶπα, ὅτι δὲν ἔχω καμμίαν — κάμετε σεῖς μίαν, μόνον δώσατέ με μίαν συμβουλὴν.»

«Ἰσοῦτόν τι εἶναι πρωτοφανές, εἶπεν ὁ δικηγόρος, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ θέλεις θὰ κάμω κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου! Λαβὼν δὲ τεμάχιον χαρτίου, ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τι και διπλώσας τὸ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν μακάριμα Γιάννην, εἰπὼν, «Ἰδοῦ, αὕτη εἶναι ἡ συμβουλὴ μου.»

«Και τώρα τί κάμνει νὰ πληρώσω διὰ τὸν κόπον σας, κύριε; ἤρώτησεν ὁ Μ. Γ. θέσα: τὸ χαρτίον εἰς τὸ θυλακίον του χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάσῃ.

«Μόνον τέσσαρας δραχμάς,» ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος.

Ὁ μακάριμα Γιάννης πληρώσας τὰ δικηγορικά του μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου εὔρε τὴν σύζυγόν του συζητούσαν με τινας ἐργάτας, ἂν ἔπρεπε ν' ἀποθηκεύουσιν τὸ χορτάρι, τὸ ὅποιον εἶχον ἐπὶ δύο ἡμέρας ἠπλωμένον εἰς τὸν ἥλιον νὰ ἐξηραυθῆ; ἐζητήθη δὲ και ἡ γνώμη αὐτοῦ, ἂν ἔπρεπε νὰ τὸ συναΐξουν ἢ ὄχι.

«Νὰ σὲ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, γυναῖκα, εἶπε, σὸ γνωρίζεις, ὅτι δὲν γνωρίζω πολὺ ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐπῆγα ἔμωσ σήμερον κατὰ ἐκείν εἰς τοῦ δικηγόρου Α. και με ἔδωκε μίαν ἀπὸ ἐκεῖνας τὰς συμβουλὰς, αἱ ὅποιαι εἶναι ἀσφαλταί. Ἄς ἰδοῦμε τί λέγει αὐτός. Ἐξαγαγὼν δὲ τὸ χαρτίον τοῦ δικηγόρου ἐκ τοῦ θυλακίου του και ἀνοίξας ἀνέγνωσε, «Ἰδὲ σημερινὸν ἔργον, αὔριον μὴ τὸ ἀφίνης.» «Λοιπὸν, ἐξεφώνησεν, ὁ χόρτος πρέπει ν' ἀποθηκευθῆ;» ὁ δικηγόρος Α. ποτὲ δὲν λαθεῖναι εἰς τὰς συμβουλὰς του.»

Και πραγματικῶς ὁ χόρτος μετεφέρθη εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν δὲ νύκτα ἐκεῖνην ἔβρεξε τόσο πολὺ, ὥστε θὰ καταστρέφετο, ἂν ἔμενον εἰς τὸ σπαιθρον. Οὕτως ἡ συμβουλὴ τοῦ δικηγόρου Α. ἀπεδείχθη καλὴ, ὁ δὲ μακάριμα Γιάννης, ἐκήρυτταν, ὅτι ἤξιζεν ὄχι 4 δραχ., ἀλλὰ 104!

Ἡ συμβουλὴ αὕτη εἶναι καλὴ διὰ πάντα ἄνθρωπον, και ἐφαρμόζεται ἀφελίμως εἰς πᾶσαν ἡλικίαν και πᾶσαν περίστασιν τῆς ζωῆς. Λοιπὸν, μικροὶ μου ἀναγνώσταί. Ἐχετε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὀρασίαν ταύτην συμβουλὴν και ποτὲ μὴν ἀφίνετε τὸ σημερινὸν ἔργον εἰς τὴν αὔριον.

Τοὺς ἐπομένους στίχους κατὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος παρ' ἡμῖν ἔθους τῆς βλασφημίας, συνιστώμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

Η ΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΒΛΑΣΦΗΜΩΝ.

Ἐπάνω σου καὶ περὶ ἐξ Ὑψίστου δίκην φοβερά
Ἐκτείνεται καὶ σ' ἐφορᾷ.
Τὴν βλασφημίαν σου λαλιὰν ἀκούει ὁ Θεός; θνητὲ,
Κεῖ ὀργίζεται νῦν ἐπὶ σέ,
Ἰδὲ Γόν, βλάσφημε θνητὲ! εἰς νέφη πόρνα παταῖ
Ἡ χεὶρ τοῦ κεραυνοῦ κρατεῖ.
Ἀνοίχου ἀβυσσον φρικτὴν τὰ στέρνα τοῦ Ὀκεανοῦ
Κύπτουσι οἱ θόλοι τ' οὐρανοῦ.
ὦ, δυστυχῆ των ἀσθεῶν τὰ πνεύματα τὰ ρυπαρά!
εἰς τοὺς βλασφημίας συμφορά!
Ἄντρα καὶ τᾶφοι θ' ἀνοιχθῶν, ὁ κόσμος ἔλος θὰ αἰσθηῖ,
Ὅταν ἡ σάλπιγξ ἀκούσθῃ,
Κρουνοὶ πυρός θὰ ἐγερθοῦν ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς,
Σημεῖα θεϊκῆς ὀργῆς.
Τότε βλασφημῶν αἱ ψυχαὶ θὰ βασανίζωνται σκληρὰ
εἰς τοῦ Ταρτάρου τὰ πυρά.
Ἐνφ' δικαιοῦν αἱ ψυχαὶ θ' ἀπολαμβάνουσι σταθεράν
τοῦ Παραδείσου τὴν χαράν.

Βιβλιογραφία.

Παράξενοι τῶν ὄντι εἶναι οἱ συντάκται τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων.» Ἄντι νὰ ὁμολογήσωσιν, ὡς ἐμπρέπει εἰς εὐκρινεῖς συζητοῦντας, τὸ λάθος των, θέλουσι σῶναι καὶ καλὰ νὰ πείσουσι τὸν κόσμον, ὅτι ἔχουσι δίκαιον, καταφεύγοντες εἰς νέα εἶδη σοφιστίας, ὑπεκφυγῶν καὶ ἐσφαλμένων συμπερασμάτων, συνοδεύοντες αὐτὰ, κατὰ τὸ εἰκθὸς, καὶ μὲ ὕβρεις.

Ἄλλ' ὅμως ὅλα ταῦτα οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον μετέβαλον τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος. Ἐκλήρουξάν τι ὡς βέβαιον, ὡς θετικόν, ὡς πραγματικόν, καὶ ὑποθέμενον ἀνέφερον καὶ ἀριθμοὺς ἐγγράφων, ἐνφ' κατὰ τὴν τελευταίαν ὁμολογίαν των καὶ κατ' αὐτὸ ἔτι τὸ ὅποιον ἀνέφερον ἤδη πρὸς ὑποστήριξιν των ἀνὸ παρακτὸν πιθανόν ἐγγράφον τοῦ 1834, τὸ βέβαιον καὶ θετικὸν καὶ πραγματικὸν τοῦτο εἶναι τοιοῦτον μόνον κατὰ συμπερασμὸν, κατὰ συνδυασμὸν!

Ἡμεῖς, καὶ τοὶ ὑβριζόμενοι, οὐ μόνον τὰ ἴσα νὰ τοῖς ἀποδώσωμεν δὲν ἔχομεν διαθέσειν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας καὶ θὰ χαρῶμεν, ἐὰν δυνήθωσι νὰ θέσωσι τὸ φύλλον των εἰς τὰς χεῖρας παντὸς παιδίου, ἀρκεῖ ταῦτα δι' αὐτοῦ νὰ διδάσκωνται καλὰ καὶ ἀφέλιμα πράγματα καὶ νὰ ποδηγετῶνται εἰς τὴν ἀρετὴν.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραπονῶνται, ὅτι δὲν τοὺς ἀφίνομεν ἡλόχους, διότι αὐτοὶ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀνησυχίας ταύτης καὶ ἐκωτῶν καὶ ἡμῶν.

Σημ. Ἐνεκα ἐπανειλημμένων ἀπουσιῶν τοῦ συντάκτου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων, προήλθεν ἀταξία τις περὶ τὴν λῶσιν τῶν ἀνιγμάτων καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων τῶν λυτῶν, ἣν ἐλπίζω νὰ συγχωρήσωσιν οἱ μικροὶ μου φίλοι, ἀφ' ἀκούσασιν, ὅτι αἱ ἀπουσίαι αὐταὶ ἐγένοντο χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας του, ἥτις εἰσὶν δυστυχῶς δὲν ἀπειραστέτη ἐντελῶς.

Δύσας τοῦ ἐν τῶ φύλλῳ τοῦ Ἰουνίου ἀνιγματος

Ἐσθ' ἢρ Ἐσ—θ' ἢρ.

Τὸ ἔλασεν ἢ ἐκ Γυθείου κορὰ Κ. Χ.

Δύσας τοῦ ἐν τῶ φύλλῳ τοῦ Ἰουλίου ἀνιγματος

Σέριφθς - Ἐριφθς - Γρίφθς.

Τὸ ἔλασεν ὁ Π. Ἀλεξιάδης (Κωνσταντινουπόλεως), καὶ Ἰ. Δ. Μυριαχόπουλος (Σόφου).

Δύσας τοῦ ἐν τῶ φύλλῳ τοῦ Ἀγούστου ἀνιγματος

Καρκίνος Σχορπίος.

Τὸ ἔλασεν οἱ Σόφου Ἄλ. Κιτροῦς — Ἐρμουπόλεως Μ. Γ. Ἀρμενικῆς.

Γ Ρ Ι Φ Θ Σ.

Περίεργον! βαρύτερον εἰς τὰς ὁδοὺς νὰ κῆμαι, Κ' ἐπάλοι μου ἀδμονῶν πολλὰς νὰ παρατίγῃς. Ἐνφ' προτεραιώμενον φίλος πιστὸς σου εἶμαι, καὶ μετ' ἐμοῦ ἀσάργος εἰς τὰς δόξας ἐλθαίνεις. Σ. . . .

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖα πτηνὰ μετεχειρίσθη ὁ Θεός; εἰς ὑπηρεσίαν ἑλίου;
2. Ποῖα δὲ θηρία διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὴν ἀμαρτίαν;
3. Μετεχειρίσθη ποτὲ ἰχθύς; πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν βουλῶν του;

Εἰδοποιήσεις.

Παρακαλοῦνται καὶ πάλιν οἱ λῶται νὰ πέμπωσι τὰς λύσεις των ἐνωρίαι, ὥστε νὰ φθάσωσιν εἰς χεῖρας τῆς διευθύνσεως τὸ πολὺ μέχρι τῆς 16 ἑκατοῦ μηνός; τὰ ὀνόματα πρέπει νὰ ἦναι καθαρογραμμένα καὶ ἡ ἡλικία κάτω τῶν 16 ἐτῶν.

— Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν μικρῶν συνδρομητῶν μας παρανόησαν τὴν περὶ τοῦ παιδικοῦ μέρους ἐν τῶ Ἀστέρι τῆς Ἀνατολῆς εἰδοποίησιν, λέγομεν πρὸς γνωσίαν των, ὅτι ἐκτός τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐκδίδεται καὶ ἄλλη ἐφημερίς, Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς ὀνομαζομένη, ἴση κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ὁμοία κατὰ τὸ σχῆμα μὲ τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων, ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, μὲ εἰκονογραφίας, καὶ σκοπὸν ἔχουσα τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀφέλειαν ὄλων ἐν γένει τῶν μελῶν τῆς αἰχογενείας, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον δημοσιεύει ποικίλα ἄρθρα πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἀφέλειαν τῶν τε γονέων καὶ τῶν τέκνων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὑπηρετῶν.

εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην μίαν στήλην εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τοιαῦτα ἀρθρίδια, ὅποια παιδία κάτω τῶν 16 ἐτῶν ἤμποροῦν νὰ στέλλουσι. Τὰ ἀρθρίδια ταῦτα ἤμποροὶ νὰ ἦναι μεταφράσεις, ἢ πρωτότυπα — ἀλλ' ὄχι μεγαλύτερα τῶν 30 ἀράδων, καὶ πρέπει νὰ στέλλωνται εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, καὶ ἂν ἐγκριθῶν ἀπὸ αὐτῆν, δημοσιεύονται, ἄλλως καταστρέφονται. Ἡ συνδρομὴ τῆς ἐβδομαδιαίας ταύτης ἐφημερίδος εἶναι 6 μόνον δραχμαὶ τὸ ἔτος — δύναται δὲ τις νὰ γείνη συνδρομητὴς καὶ διὰ τρεῖς μῆνας πρὸς δοκιμὴν. Ὅσοι τὴν ἔλαβον μέχρι τοῦδε εἰδον αὐτὴν ἔξω καὶ καταλλήλου καὶ ἐγένοντο τακτικοὶ συνδρομηταὶ αὐτῆς δι' ὄλον τὸ ἔτος.